

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

**Pieśni religijne : na dwa głosy z towarzyszeniem organów /
opracował Andrzej Hławiczka.**

Liczba stron oryginału

110

Liczba plików skanów

110

Liczba plików publikacji

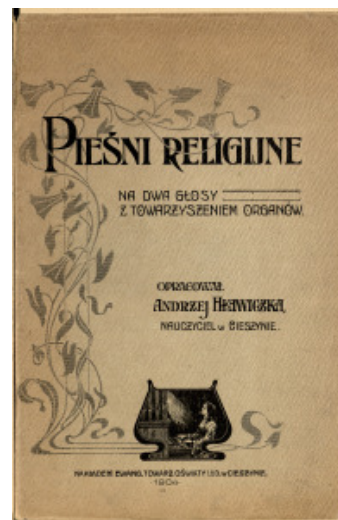
111

Sygatura/numer zespołu **TL III 06758**

Data wydania oryginału **1904**

Zdigitalizowano w ramach projektu pt.

**Udostępnienie cieszyńskiego dziedzictwa
piśmienniczego on-line**

**Fundusze
Europejskie**
Program Regionalny

Śląskie.

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

PIEŚNI RELIGIJNE

NA DWA GŁOSY
Z TOWARZYSZENIEM ORGANÓW.

OPRACOWAŁ
ANDRZEJ HŁAWIGZKA,
NAUCZYCIEL w CIESZYNIE.

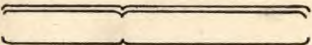

NAKŁADEM EWANG. TOWARZ. OŚWIATY LUD. w CIESZYNIE.

• 1904 •

PIEŚNI RELIGIJNE

NA DWA GŁOSY
Z TOWARZYSZENIEM ORGANÓW.

KEP

OPRACOWAŁ
ANDRZEJ HETWIGZKA,
NAUCZYCIEL w CIESZYNIE.

NAKŁADEM EWANG. TOWARZ. OŚWIATY LUD. w CIESZYNIE.

• 1904 •

TL 6458 III

Przedmowa.

W przedmowie do pierwszego wydania swoich „Pieśni duchownych“ z roku 1524 Luter między innemi pisze: „Každy wie, że to rzecz dobra i przyjemna Bogu, śpiewać pieśni duchowne, jako to nietylko starozakonni prorocy i królowie czynili, owszem to od samego początku było także chwalebnym zwyczajem u chrześcijan“, poczem wyjaśnia, co go spowodowało do ułożenia niektórych z tych pieśni na cztery głosy: „Chcę, aby młodzież, którą się przecież powinno nauczać muzyki i innych szlachetnych sztuk, aby miała coś, coby jej mogło zastąpić różne niegodne, zalotne i cielesne śpiewy; młodym ludziom dobre rzeczy, jeżeli je mają chętnie przyjąć, trzeba podawać w formie, odpowiadającej ich młodzieńczości. Nadto mam to głębokie przekonanie, że ewangelia nie chce wytepić wszelkich sztuk, jako niektórzy przesadzający w duchowności sądzą; chciałbym raczej wszystkie sztuki a mianowicie muzykę widzieć w służbie Tego, który ją dał i stworzył“.

Te same powody skłoniły i mnie do wydania psalmów niniejszych i pieśni. Zamiłowanie w religijnym śpiewie chórowym wzmaga się na Śląsku coraz bardziej między nami. Nauczyciele i organiści w rozmaitych zborach organizują chóry kościelne, które się bardzo mogą przyczynić do zbudowania słuchaczy, a w ogóle do upiększenia i do podniesienia nabożeństw kościelnych w święta i w inne uroczystości. Podobnie różne stowarzyszenia młodzieży zaczynają pielegnować śpiew religijny; a przecież nie było dotąd żadnego śpiewnika z odpowiedniami pieśniami.

Od dawna się już tedy zwracano do mnie z prośbą, abym się postarał o wydanie jakiego, choćby niewielkiego zbioru takich pieśni, ułożonych na więcej głosów, a śpiewanych z towarzyszeniem organów lub fortepianu.

Podjąłem się tej pracy, wybierając pieśni jak najlepsze z melodyami, pochodzącymi po części od naszych polskich, po części od niemieckich starszych i nowszych kompozytorów, i z tekstem biblijnym w nowem tłumaczeniu z rozmaitych obcych języków, albo też napisanym przez różnych polskich pisarzy. Podjąłem się tej pracy z gorącym życzeniem, aby się przyczyniła do pomnożenia chwały Bożej w domach, szkołach i kościołach, aby lud nasz, jeszcze więcej niż dotąd, śpiewał i grał Panu „sercem, usty, rękami“.

„Ewangelickie Towarzystwo oświaty ludowej w Cieszynie“, które mi umożliwiło wydanie tych pieśni, za co mu niniejszem składam serdeczne podziękowanie, znowu w ten sposób udowodniło, że tylko miłość ludu zachęca ludzi do pracy około dobra tego ludu na każdym polu, i na religijnem.

„Śpiewajcie Panu pieśń nową; śpiewaj Panu, wszystka ziemio.“ Psalm 96, 1.

Cieszyn, w marcu 1904.

Autor.

SPIS PIEŚNI.

	Strona		Strona
W Adwencie.		W uroczystość Reformacyi lub dzień poświęcenia kościoła.	
1. Córko Syońska, raduj się!	3	29. Zachowaj nam, Panie, Twoje czyste słowo . . .	57
W Jutrznie lub Gwiazdkę.		30. Warownym grodem jest nasz Bóg (chorał) . . .	59
2. Cicha noc! W górze skrzy	5	31. Panie sam Twój kościół wódz!	61
3. O błogosławiony	6	32. Jehowa, Jehowa, niech będzie Tobie chwała . .	62
4. W żłobie leży	7	W dzień pokutny.	
W Święto Narodzenia Pańskiego.		33. Litania na dzień pokutny	65
5. Chwała Bogu w wysokości	8	34. Serce czyste stwórz we mnie	68
3. Do Boga zwróćmy pieśni chwał	10	35. Boże, wysłuchaj nas, Boże	70
7. Bogu chwała w wysokości	12	36. Zgrzeszyłem Boże (chorał)	71
8. Z wysokam zszedł (chorał)	14	37. Wędrowcze wróć do ojca, wróć	72
Zakończenie Roku.		W dzień konfirmacyi lub ślubu.	
9. Do grobu już się chyli	15	38. Ty poddaj się Panu	73
10. Rok zbliża się do końca	17	39. Toruj, Jezu, sam	75
Nowy Rok.		40. Za ręce bierz mię Panie	76
11. Podnoszę moje oczy	19	41. Wszechmocny Boże i Panie nasz	77
W Wielki Piątek.		42. Nie opuść mnie!	79
12. Oto jest Baranek Boży	22	43. Błogosław im!	80
13. Patrz na Golgotę, patrz!	24	Pieśni czasowe.	
14. Chwała bądź Bogu	27	44. Kiedy ranne wstają zorze	81
15. Uwielbiam miłość niepojętą	29	45. Pieśń wieczorna. (Śpią już pola, gaje) . . .	82
16. Chcę kochać Ciebie (chorał)	30	Pociecha i ufność o Bogu.	
17. Ty, coś cierpiał za nas (chorał)	32	46. Czekaj duszo moja	83
W Święto Wielkiejnocy.		47. Zaufaj Jemu	84
18. Chrystus, Pan powstał z martwych	33	48. Pójdź do Jezusa, dziś jeszcze czas	86
19. Podnieście bramy, podnieście się!	36	49. O Zbawco świata, Ojczy nasz	88
20. W ciemnej nocy	39	Pieśni o rzeczach ostatecznych i pogrzebowe.	
21. Powiem każdemu, że On wstał	40	50. Duszo moja utrudzona	90
Wniebowstąpienie Pańskie.		51. Gdzież duszy ojczyzna	92
22. Pan wstąpił w niebo	41	52. Ach jaki ciężki życia los	94
W dzień Zesłania Ducha Świętego.		53. Smuć się, smuć!	95
23. Przyjdź święty Duchu	44	54. Tu pokój jest w dole	96
24. Dawco pociechy	47	Pieśni za naród i Cesarza.	
W uroczystość żniw.		55. Modlitwa za naród. (O Boże usłysz głos prośby naszej)	97
25. Panu dam cześć	49	56. Modlitwa za Cesarza. (Twe dzieci się zbliżają) . .	99
26. Bóg moja pieśń	52	57. Boże wspieraj, Boże ochroń	102
27. Chwał duszo Pana	53		
28. Boże wielki pełnyś chwał	56		

1. Adwent.

Fr. Händel.

Umiarkowanie.

mf

1. Cór - ko Sy - ón - ska, ra - - - duj
 2. Da - wi - do - we - mu Sy - - - no -
 3. Wi - taj nasz Kró - lu z nie - - - bios

f

się! We - - sel się Je - ru - za - lem!
 wi: Ho - - zy - an - na, śpie - waj - my!
 sfer: Ho - - zy - an - na, przyjm od nas!

mf

O - - - to i - dzie Pan - twój Król,
 On zba - wie - nie nie - sie nam!
 Kró - - - lu wie - czny, zbaw - że nas!

mf

A. H. 1.

cresc. *f*

I - - - dzie Książ - że po - ko - ju!
 Ho - - - zy - an - na wo - łąj - my!
 Je - - - zu Chry - ste, Pa - nie nasz!

cresc. *f*

mf

Cór - ko Sy - ón - ska, ra - - - duj się!
 Da - wi - do - we - mu Sy - - - no - wi:
 Wi - taj nasz Kró - lu znie - - - bios sfer.

mf *f*

f

We - - - sel się Je - ru - za - lem!
 Ho - - - zy - an - na śpie - waj - my!
 Ho - - - zy - an - na, przyjm od nas!

f

2. Cicha noc.

5

Fr. Gruber.
(1787-1854.)

Spokojnie i śpiewnie.

p *pp* *mf* *pp*

1. Ci - cha noc! Wgó - rze skrzy mnó - stwo gwiazd, wszy-stko śpi,
2. Świę - ta noc! Do - bra wieść A - niół sam śpie - szy nieść
3. Ci - cha noc! Świę - ta noc! Chry - ste, Twój ła - ski moc

mf

Lecz zócz Ma - ry - i od - le - ciał sen: Wświe - tej ci - szy Naj - wyż - sze - go Syn
Wier - nym pa - ster - zom strze - gą - cych stad Ze Zba - wi - ciel już przy - szedł na świat,
Grze - chu roz - pę - dza, roz - pra - sza cień, Błys - nął zba - wie - nia ra - do - sny dzień

mf *p*

Le - ży na ło - nie Jej, — Le - ży na ło - nie Jej! —
Któ - ry jest Chrystus Pan, — Któ - ry jest Chrystus Pan! —
Nam w na - ro - dze niu Twem, Nam w na - ro - dze niu Twem!

(Tł. Jan Kubisz.)

3. O błogostawiony.

Umiarkowanie.

Melod. Sycylijska.

p

1-3. O bło - go - sła-wio-ny, ła - ską nam wsła-wio-ny Na - ro -

f *p* *mf*

1. Na ten świat stra-co - ny Chry-stus na - ro -
dze-nia Bo - że - go czas! 2. Chrystus sam się sta - wił, A - by świat wy -
3. Ku twojej czci nie - bia - nie Wzno-szą dziś śpie-

f

dzo - ny!
ba - wił. 1-3. Ciesz - cie, ciesz-cie się chrześ - cija - nie wraz!
wa - nie.

4. W żłobie leży.

7

Nabożnie.

Mel. ludowa.

mf

1. W żło - bie le - ży, niech więc bie - ży Ka - zdy, a - by
 2. Przy - by - waj - cie, wy - sła - wiaj - cie, Że się dziś na -
 3. Wi - taj, Pa - nie, któż jest wsta - nie Za to god - nie

mf

po - kłon dał Je - zu - so - wi Chry - stu - so - wi, Któ - ry się dzie -
 ro - dził On, Że po - sła - ny i nam da - ny Ten, co wnie - bie
 wdzięcznym być, Że zstą - pi - łeś i przy - by - łeś, By wśród grzesznych

f

cią - tkiem stał. Ten, co był przed wie - ki Bo - giem,
 ma Swoją tron. Je - go wszy - scy po - wi - taj - my,
 lu - dzi żyć. Mi - łość Two - ja to spra - wi - ła.

f

1. Dzie - ckiem ro - dzi się u - bo - giem, A - by zba - wić ludz - ki ród.
 2. Za - nio - ła - mi za - śpie - waj - my: Niech po - chwa - lon bę - dzie Bóg.
 3. Mi - łość Two - ja u - czy - ni - ła, Że Bóg dla nas Oj - cem jest.

Ks. A. K. Diehl.

5. Chwała Bogu w wysokości.

Łukasz 2, 14.

Fr. Silcher.

Wesoło.

Chwa - ła, chwa - ła, chwa - ła Bo - gu w wy - so - ko - ści a

po - kój na zie - mi, w lu - dziach do - bre u - po - do - ba -

nie, w lu-dziach do-bre u-po-do-ba-nie. Chwa-ła

Bo-gu w wy-so-ko-ści! Chwa-ła Bo-gu w wy-so-ko-

ści! a po-kój na zie-mi, a po-kój na zie-mi w lu-dziach

do-bre u-po-do-ba-nie. Chwa-ła chwa-ła

f chwa - ła Bo - gu w wy - so - ko - ści a po - kój na zie - mi w lu - dziach *p*

do - bre u - po - do - ba - nie, w lu - dziach do - bre u - po - do - ba - nie. *cresc. f*

6. Boże Narodzenie.

Majestatycznie. Rink.

Do Bo - ga
Za - nuć - my

zwróć - my pie - śni chwał! Dziś Pan Bóg nam Chry-
Pa - nu chwa - ty pieśń. I zmyj - my z du - szy

stu - sa dał! We - se - la nam już na - stat dzień! Znikł
grze - chu pleśń, Zdłu - gie - go snu o - cu - emy się! We -

no - cy - cień! Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja!

7. Bogu chwała.

J. P. Schmidt.

Umiarkowanie.

Bo - gu chwa - ła! Bo - gu chwa - ła w wy - so - ko -

sć! Po - kój na zie - mi, po - kój na zie - mi, po -

kój! W lu dziach do - bre u - po - do - ba - nie, u - po - do -

ba - nie. Bo - gu chwa - ła! Bo - gu chwa - ła w wy - so - ko -

sći! Po - kój na zie - mi! Po - kój na zie - mi! W ludziach

cresc.
do - bre u - po - do - ba - nie, u - po - do - ba - nie!

8. Chorał.

Marcin Luter.

1. Z wy - so - kam zszedł, by do - brać wieść Dla
 2. Dziś ku - ra do - ści Bóg wam śle A -
 3. To Je - zus Chry - stus, Pan, nasz Bóg, On
 4. On do - bra wiecz - ne chce wam dać, Na

u - tra - pio - nych z nie - ba nieść, Prze - cud - nych rze - czy
 niel - skiej kra - sy dzie - cię Swe, Z dzie - wi - cy czy - stej
 was wy - zwo - li z wszelkich trwóg, On Zbaw - cą wa - szym
 ja - kie tyl - ko nie - bo stać, A - by - ście wy po -

wie - le wam Wy - gło - sić i wy - śpie - wać mam.
 da - je Sam Pan dzie - cię ku zba - wie - niu wam.
 prag - nie być I wszel - ką z was nie - pra - wość zmyć.
 wszy - stek czas Wnie - bie - siech zy - li zna - mi wraz.

9. W ostatni dzień starego roku.

Umiarkowanie.

Abr. P. Schulz.
1747.

p

1. Do gro-bu już się chy - li, Już mi - ja sta - ry
2. Lecz dobrej bądźmy my - śli, Choć gro-by gro - żą

mf *f*

rok; Wpo - waż - nej dzisiaj chwi - li Nas w no - wy wie - dzie
nam. I śmierć i ży - cie kre - śli Do nie - bios dro - gę

p

krok. U - le - ciał do mi - nio - nych Prze - szło - ścią lat przy -
tam. Wnie - bie - siech się spo - tka - my, Hymn chwa - ły za - śpie -

émio - nych I da - lej tak pro - wa - dzi nas, Gdzie
wa - my. A na - szem ha - słem w no - wy rok: Nie

wszystko gi - nie, na - wet czas. I da - lej tak pro -
schodźmy nig - dy z prostych dróg! A na - szem ha - słem

wa - dzi nas, Gdzie wszystko gi - nie, na - wet czas.
w no - wy rok: Nie schodźmy nig - dy z prostych dróg!
B. K.

10. Zakończenie roku.

R. Wagner.

Umiarkowanie.

1. Rok
2. I
3. Co

zbli - ża się do koń - ca, U - bie - ga dzień po dniu! Bóg
wszys - tkie tru - dy, bo - je, Com zno - sił w ro - ku tym Dziś
no - wy rok przy - nie - sie, Przy - szło - ści kry - je cień, Me

1. zaw - sze mój O - broni - ca, Więc zaw - sze u - fam Mu, więc
 2. skła - dam wrę - ce Two - je; Rządź, Pa - nie, ser - cem mem, rządź
 3. ser - ce wszystko znie - się, Aż przyjdzie wiecz - ny dzień, aż

1. zaw - sze u - fam Mu. Tak
 2. Pa - nie ser - cem mem. Je -
 3. przyjdzie wie - czny dzień. Bo

1. ci - cho chwi - le pły - na, Więc ci - cho ser - ce bądź Wnet
 2. dy - nie Ty - wiesz, Pa - nie, Me ra - ny i me łązy; Le -
 3. Two - ja rę - ka dzie - ży Wswej mo - cy wszel - ki los Od

1. ra - dość smu - tek mi - na. O Pa - nie, Ty - mna rządź, o
 2. kar - stwa pra - we na nie. Je - dy - nie kła - dziesz Ty, je -
 3. te - go, kto Ci wie - rzy. Zni - szcze - nia wstrzyma cios, zni -

1. Pa - nie, Ty mna rządź!
 2. dy - nie kładziesz Ty!
 3. szcze - nia wstrzyma cios!
 B.K.

Nowy rok.

11. Podnoszę moje oczy.

Ps. 121.

Umiarkowanie.

Pod - no - szę mo - je o - czy na gó - ry, na gó - ry, na

gó - ry, na gó - ry, skąd - by mi po-moc przy - szła. Po-moc

mo - ja jest od Pa - na, po - moc mo - ja jest od Pa - na, po-moc

mo - ja jest od Pa - na, od Pa - na, od Pa - na, od

Pa - na, któ - ry stwo - rzył nie - bo i zie - mię. Pod - no - szę mo - je

o - czy na gó - ry, na gó - ry, na gó - ry, na

gó - ry, skąd - by mi po - moc przy - szła, mi po - moc przy - szła.

12. Oto jest Baranek Boży.

Umiarkowanie.

Michał Praetorius.

p Solo.

O - to jest Ba - ra - nek Bo - ży, o - to jest Ba - ra - nek Bo - ży, Któ - ry gła - dzi świa - ta grzech,

Chór powtarza.

któ - ry gła - dzi świa - ta grzech. grzech. O - to

jest Ba-ra-nek Bo-ży, o-to jest Ba-ra-nek Bo-ży, Któ-ry

mf

mf

gła-dzi świa-ta grzech. O-to jest Ba-ra-nek Bo-ży, o-to

f

f

jest Ba-ra-nek Bo-ży, któ-ry gła-dzi świa-ta grzech.

f

f

13. Patrz na Golgotę!

Fr. Silcher.
(1825.)

Bardzo powoli.

p Patrz na Gol - go - tę, *mf* patrz! Patrz, na Gol - go - tę,

p patrz! gdzie wśród o - krop - nych mąk, o - krop - nych mąk na

p krzy - żu wi - si Je - zus, na *pp* krzy - żu wi - si *mf* Je - zus! Twym

grze-chem o-bar - czo - ny! Twym grze-chem o-bar - czo -

cresc.

ny, twym grze-chem o - bar - czo - ny! Tam patrz! Tam

p *mf* *p*

patrz! Patrz na Gol-go - tę, patrz! Patrz na Gol - go - tę, patrz! On

p *mf* *p*

schy - la gło - wę Swą, ach, gło - wę Swą. On ko - na

juz, on ko - na juz; J nie - bo pła - cze, i

nie - bo pła - cze, że u - marł Zbaw - ca świa - ta, że

u - marł Zbaw - ca świa - ta, że u - marł Zbaw - ca świa - ta!

14. Chwała bądź Bogu!

Umiarkowanie.
Pół chóru albo solo.

D. Bortniański.
(1751-1828.)

The first system of the musical score is written for voice and piano. The voice part is in a single line with a treble clef, and the piano accompaniment is in two staves (treble and bass clefs). The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The music begins with a piano (*p*) dynamic. The lyrics are: "Chwa-ła bądź Bo-gu, cześć Zbaw-cy me - mu! J psal - -my". The piano accompaniment features chords and moving lines in both hands, with a piano (*p*) dynamic in the left hand.

The second system continues the musical score. The voice part has a crescendo leading to a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The lyrics are: "dzię - ki, u - wiel - bia - nie. Ty-żes przez Swo-ją śmierć zgła-dził ca - ła - go". The piano accompaniment includes a piano (*pp*) dynamic in the left hand.

The third system includes a repeat sign with two endings. The first ending is marked with a forte (*f*) dynamic, and the second ending is marked with a piano (*p*) dynamic. The lyrics are: "świa-ta na krzy - żu wszel - ki grzech. — grzech. Boś Ty za ludzkość". The piano accompaniment features a forte (*f*) dynamic in the left hand for the first ending and a piano (*p*) dynamic for the second ending.

cier-piał, boś Ty za ludz-kość cier-piał na krzy-żu sro-gą śmierć.

Ty - żeś przez Swo - ją śmierć zgła-dził ca - ła - go świa - ta na

krzy - żu wszel - ki grzech. Zli-tuj się nad na-mi, daj Twój świę-ty

o daj nam Twój po - kój. po-kój, o daj nam Twój po - kój. A - men, A - men. (B. Kotula.)

15. Uwielbiam miłość niepojętą.

D. Bortniański.
(1751-1828.)

Powoli.

p

1. U - wiel - biam mi - łość nie - po - je - tą,
2. Od - da - łem To - bie ser - ce, ży - cie,
3. Niech na dnie ser - ca po - zo - sta - nie,

cresc.

1. co w Zbaw - cy mym prze - ja - wia się, U - ni - żam
2. je - dy ny skar - bie, Zbaw - co mój, Spła - ci - łeś
3. wy - ry - te, Je - zu, i - mię Twe, Na - peł - nij,

cresc.

1. się przed mo - cą świę - tą, co z pro - chu wy - dźmię
2. wszy - stko mi ob - fi - cie, gdyś krwa - wy za
3. Twą mi - ło - ścią, Pa - nie. ma - du - szę, zniszcz w niej

mf

1. gnę - ła mię. Już nie chcę dłu - żej dbać o
 2. sta - łać bój. Le - ka - rzu mo - jej cięż kiej
 3. wszy - stko złe. Niech bę - dę w Twojej mi - ło - ści

f *dim.*

1. sie - bie, Mi - ło - ści! pra - gnę to - nać w To - - - bie.
 2. ra - ny, Jam wiecz - nie w ser - cu Ci od - da - - - ny.
 3. sta - ły, By bił o - de - mnie blask Twojej chwa - - - ty.

16. Chorał.

König.
(1738.)

1. Chcę ko - chać Cie - bie, Bo - ży Sy - nu; Chcę ko - chać
 2. Po - prowadź mnie po Swo - jej dro - dze, Niech już nie -
 3. Chcę ko - chać Cie - bie, Zbaw - co świa - ta; Chcę ko - chać

1. Cie - bie, Si - ło ma; Chceę ko - chać Cie - bie mo - cą
 2. bła - dę od - tąd sam; U ży czaj si - ły mo - jej
 3. Cie - bie, Bo - że mój, I choć nie cze - ka mnie za -

1. czy - nu I za - dza, któ - ra we mnie trwa. Chceę ko - chać
 2. no - dze, I po - każ, gdzie się zwró - cić mam. Na cia - ło,
 3. pła - ta, Choć mnie po - chy - li cięż ki znój, Chceę ko - chać

1. Cie - bie, Pa - nie mój, Aż ży - cia wy - schnie zdroj.
 2. du - szę zlej Swój blask, Boś Ty sam zró - dłem łask.
 3. Cie - bie, Pa - nie mój, Aż ży - cia wy - schnie zdroj.

(A. Silesius, tłum. L. Jenike.)

17. Chorał: Ty, coś cierpieł za nas.

Powoli.

Jerzy Trzanowski.

1. Ty, coś cierpieł za nas, Zbawicie-lu nasz, Ach pro-si-my
2. Ju-żeś spła-cił dłu-gi Za swo-je słu-gi; Boś za nasze
3. Sa-ma twa do-bro-ta To u-czy-ni-ła, Że nam do ży-

Cie-bie, Słu-chaj nas wnie-bie; Przez Swe u-mę-cze-nie Od-dal
zło-ści Cier-piał zli-to-ści; Przez grzech je-steś star-ty I bok
wo-ta Drzwi o-two-rzy-ła; Przez Du-cha świę-te-go Po móż

po-tę-pie-nie, Wktó-re-śmy u-pa-dli Przez u-wie-dze-nie.
Twój o-twar-ty, Kie-lich mąk speł-ni-łeś, Tak świat zba-wi-łeś.
nam do Nie-go. My czeić chce-my Cie-bie Tu i tam wnie-bie.

Wielkanoc.

18. Chrystus Pan powstał z martwych.

Radośnie.

L.

1. Chry-stus Pan pow-stał zmar - twych, Chry-stus Pan praw -
2. Ten, co na krzy-żu wi - siał, Je - zus Chry-stus

dzi - wie pow-stał zmartwych i zła mał moc i po - tę - gę
zmartwychwstał praw - dzi - wie i ży - je wchwa - le na tro - nie

śmier - ci. Poł - knio - na jest śmierć wzwyż iście Je - go, poł -
Bo - ga. I my ciesz-my się ser-de-cznie zte - go, i

knio - na jest śmierć wzwy - cię - stwie Je - go. Śmier - ci, gdzieś twój
my ciesz - my się ser - decz - nie zte - go, że jest na - szym

hodiec? Pie - kło, gdzieś twoje zwy - cię - stwo? *mf* Dzię ki Bo - gu,
Zbawcą, On bo - ha - te - rem mo - żnym! My Ci z ser - ca

któ - ry nam zwy - cię - stwo dał w Je - zu - sie, Zba - wi - cie -
przy - no - si - my chwa - łę cześć, żeś nas wy - ba - wił grzesz -

lu, w Je - zu - sie Zba - wi - cie - lu Chwa - ła Bo - gu,
nych, żeś nas wy - ba - wił grzesz - nych. My Ci zser - ca

któ - ry nam zwy - cię - stwo dał w Je - zu - sie, Zba - wi - cie -
przyno - si - my chwa - łą, cześć, żeś nas wy - ba - wił grzesz -

lu, w Je - zu - sie, Zba - wi - cie - lu. Al - le - lu - ja!
nych, żeś nas wy - ba - wił grzesz - nych. Al - le - lu - ja!

19. Wielkanoc.

(Psalm 24, 7-10.)

Chr. Gluck.
(1714 - 1787.)

Majestatycznie.

mf Pod - nieś - cież bra - my, *f* pod - nieś - cie się, *mf* pod - nieś - cież

f bra - my, *mf* pod - nieś - cie się, a - by wszedł Król, Pan *f* chwa - ły, Pan *mf*

Solo albo pót chóru. *p* chwa - ły! *mf* Któ-ryż to jest Król, *p* któ-ryż to jest Król, Pan *mf*

Chór.

f chwa - ły? Pan mo - cny i mo - żny, *ff* Pan mocny w bo - ju, *p* za -

Solo albo pot chóru.

mf stę - pów Pan, za - stę - pów Pan. Pod - nieś - cież bra - my,

Chór.

f pod - nieś - cie się, *ff* pod - nieś - cież bra - my, pod - nieś - cie

mf się, a - by wszedł Król, Pan chwa - ły, Pan chwa - ły. *f* Za -

stę - pów Pa - nem jest wiel - ki Bóg, za - stę - pów

Pa-nem jest wiel - ki król nasz! Wszyscy, chwal - cie Je - go świę - te

I - mię wszy - scy chwal - cie Je - go świę - te I - mię,

wszy - scy chwal - cie Je - go świę - te I - - mię!

20. Chorał: W ciemnej nocy.

Z Liry syońskiej.

1. Wciem - nej no - cy ZBo - żej mo - cy Blask znad
 2. Czy - ja si - ła Roz - nie - ci - ła Wdo - mu
 3. Wciem - nym gro - bie Da - łoś so - bie Za nas
 4. Zbo - ju Twe - go Zwy - cię - skie - go My też
 5. Pro - mien - ne - go Świa - ła Swe - go Nie od -

gro - bu spę - dza cień; Go - re - ją - ce,
 śmier - ci zo - rzę tę? Tyś to, Pa - nie,
 to - że niz - ko słać; Wgro - bie by - łoś,
 ra - du - je - my się; Po - kor - ne - mi
 bie - raj, Pa - nie, nam! Ja - śniej sta - le

Nie - ga - sną - ce, Cud - ne świa - ła wzbu - dza dzień.
 Nasz Het - ma - nie, Kró - lu chwa - ły, zja - wił się!
 Lecz ra - czy - łoś Zmartwych za nas sła - wnie wstać.
 Gło - sy swy - mi Wszy - scy wdzię - cznie czei - my Cię.
 Aż ku chwa - le Wnie - bo we - zwiesz wier - nych Sam.
 Z czeskiego.

21. Powiem każdemu.

Dosyć żywo.

(1628.)

f

1. Po - wiem ka - żde - mu, że On żyw,
 2. Po - wiem ka - żde - mu, ka - żdy znów
 3. Te - raz się zda - je ca - ły świat,

f *mf*

1. że z gro - bu zmar - twych - wstał, że się u -
 2. tę bli - żnim gło - si wieść, że wnet za -
 3. by jak ro - dzi - my kraj, a Ty o

f

1. no - si po - śród nas li wie - cznie z na - mi jest.
 2. świe - ci wsze - dzie już kró - le - stwa nie - bios brzask.
 3. Bo że, z rę - ki Twej daj nam Twój wie - czny raj!

B. K.

22. Wniebowzięcie.

E. K.

Umiarkowanie.

mf

Pan wstał - pił w nie - bo, Pan wstał - pił w nie - bo. Co

p *mf*

ze - słał nam na zie - mię? Co ze - słał nam na zie - mię? Swo -

p

je - go świę - te - go Du - cha, du - cha świę - te - go, Po - cie - szy - cie -

cresc. ff

Ia na po - cie - sze - nie wszystkich Chrystu - so - wych rzesz. Bądź

cresc. ff

Fine.

Bo - gu cześć, bądź Bo - gu cześć! Al - le - lu - ja, Al - le -

lu - ja! Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja, Al - le -

lu - ja! Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja, Al - le - lu - ja! Wierc

p

wszy-scy zte-go ciesmy się, Chry-stus, Chrystus jest po-cie-

sze-niem nam. Bądź Bo - gu cześć! Bądź Bo - gu cześć.
(Tłum. B. Kotula.)

f

f

Da Capo al Fine.

23. Zielone Świątki.

Dymitr Bortniański.

Powoli. Solo albo pód chóru.

Przyjdź, święty Du - chu, na - peł-nij na - sze ser - ca i

ser - ca Two - ich wie - rzą - cych! I roz-budź

wnich ży-wa, wia-re, wznieć o-gień, wznieć o - gięń Two - jej

Powtórzenie w chórze.

Bo-skiej mi-ło-ści, wznieć o-gień Twojej mi-ło-ści

CHÓR.

Przyjdź, świę-ty, Du-chu i o-świeć nas, by-śmy po-

zna-li na-sze grze-chy, byś-my mo-gli ujść wie-

czne - go po - tę - pie nia. Przyjdź, przyjdź, święty Duchu, przyjdź

mf

wzmo - cnij Twych wier - nych, zlej na nich Twą po - cie - chę

mf

i Twój po - kój. A - men. A - men.

f *p*

mf *p*

24. Dawco pociechy.

Powoli.

Edw. Rohde.

Daw - co po - cie - - - chy

mf

Daw - co po - cie - chy, Du - chu

mf

praw - dy, któ - ry wszy - stko, któ - ry wszy - stko na -

peł - niasz wszech - o - bec - no - ścią Swo - ja.

Przyjdź, mie-szkaj przy nas i o-czyść nas, o-czyść

nas z naszych grze-chów. Daw-co po-cie-chy,

Du-chu praw-dy, przyjdź, mie-szkaj mie-szkaj przy nas.

25. Panu dam cześć.

Radośnie.
f Pojedyncze głosy.

L.

1. Pa - nu dam cześć, boć On jest do - bry,
2. Pa - nu ta pieśń z ca - ła - go ser - ca,

The first system of the musical score for 'Panu dam cześć.' It features a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in a single voice part, marked 'f' (forte) and 'Radośnie.' (joyfully). The piano accompaniment is also marked 'f'. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The system consists of four measures. The vocal line starts with a quarter rest, followed by a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. The piano accompaniment starts with a quarter rest, followed by a quarter note G3, a quarter note A3, and a quarter note B3. The system ends with a double bar line.

1. do - broć Wiecz - ne - go trwa na wie - ki, a
2. chwal - my prze - świę - te J - mię ye - go, o

The second system of the musical score. It continues the vocal and piano parts. The vocal line is marked 'mf' (mezzo-forte). The piano accompaniment is also marked 'mf'. The system consists of four measures. The vocal line starts with a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, and a quarter note C5. The piano accompaniment starts with a quarter rest, followed by a quarter note G3, a quarter note A3, and a quarter note B3. The system ends with a double bar line.

cresc. Chór powtarza.

1. do - broć je - go trwa na wie - ki.
2. chwal - my świę - te J - mię Pa - na.

The third system of the musical score. It features a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is marked 'cresc.' (crescendo) and 'Chór powtarza.' (Chorus repeats). The piano accompaniment is also marked 'cresc.'. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 3/4. The system consists of four measures. The vocal line starts with a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, and a quarter note C5. The piano accompaniment starts with a quarter rest, followed by a quarter note G3, a quarter note A3, and a quarter note B3. The system ends with a double bar line.

Powoli.

Pojedyncze głosy.

p

1. Bo - że, Twa do - broć no - wa na ka - żdy dzień,
2. Pa - nie, po - zo - stań z na - mi z mi - ło - ścia, Twą!

1. wiel - ka, Pa - nie, wier - ność Twa, wier - ność
2. Ła - ska Two - ja wiel - kać jest, Ła - ska

mf

1. Two - ja, wier - ność Two - ja, wier - ność Two - ja
2. Two - ja, Ła - ska, Two - ja, Ła - ska, Two - ja

Chór przedzej.

1. wiel - ka jest. Pa - nu dam cześć, boć On jest
 2. wiel - kać jest. Pa - nu ta pieśń z ca - ła - go

do - bry, do - broć Wie - czne - go trwa na
 ser - ca, chwał - my prze - świe - te I mie,

wie - ki, a do - broć Je - go trwa na wie - ki!
 Je - go, o chwał - my świe - te I - mie, Pa - na!

(Tłum. B. K.)

26. Święto żniwowe.

L. v. Beethoven.

Z życiem i wyrazem.

Bóg mo - ja pieśń! z Nim mo - je spra - wy
 On stu - cha próśb i ci - chych we - stchnień
 Gdy zna - mi Bóg, któż śmiał - by wal - czyć

wszel - kie; Jest świę - te J - mię, dzie - ta Je - go
 du - szy J wzma - cnia do - bre, złe za - mia - ry
 zna - mi? Nie zmo - że pie - kto nas, bo nad gwia -

wiel - kie. On w nie - bie, On na zie - mi Bóg, On
 kru - szy. Do za - cnych dzieł u - dzie - la sił Do
 zda - mi O - broń - ca mo - żny mie - szka nasz, O -

w nie - bie On na zie - mi Bóg!
 za - cnych dzieł u - dzie - la sił.
 broni - ca mo - żny mie - szka nasz.

27. Chwal duszo Pana.

(Ps.103.)

Gläser.

Powoli.

mf
 Chwal, du - szo Pa - na, chwal, du - szo Pa - na!

mf

f *ff*
 Chwal go, chwal go, chwal - że, ma du - szo, Pa - na!

mf *p*

Wy - sła - wiaj - ze go, mo - ja du - szo, wy - sła - wiaj go, nie za -

mf *p*

mf *p* *mf*

po - mij też do - bro - dziejstw, któ - re To - bie u - czy - nił Pan, nie za -

mf *mf*

f

po - mnij też do - bro - dziejstw, któ - re To - bie u - czy - nił Pan.

f

Solo. **Chór.**

f *p* *f*

Daj Pa - nu cześć! Wy - sła-wiaj, wy-sła-wiaj - ze - go. Daj Pa - nu

Solo. *mf* *f*

cześć! wy - sła-wiaj, wy - sła-wiaj - ze go, al - bo-wiem do - bry, na

p *mf* *f*

Chór powoli. *f*

wie - ki trwa mi - ło - sier - dzie Je - go. Chwal du - szo Pa - na,

f

f *p*

wy-sła-wiaj go aż na wie - ki! A - men! A - men!

f *p*

28. Boże wielki, pełnyś chwał.

(1742.)

Z życiem.

mf *f* *mf*

1. Bo - że wiel - ki, peł - nys chwał, Wiel - bim Twą po -
 2. Patrz ła - ska - wie na Twój lud, Twe - mu bło - go -
 3. Zmi - tuj, Pa - nie, zmi - tuj się, A bło - go - staw

mf

tę - ge, Pa - nie! Tyś prze - stwó - rzom ży - cie dał,
 staw swo - rze niu, Pro wadz go do ży - cia wód,
 lu - dy Two - je, Po - wiew fask niech ku nam tchnie,

cresc.

Po - dzi - wia - my Two dzie - ła - nie; Ja - kiś od wie -
 By nie zgi - nał wza - tra - ce - niu, Niech prze - trwa - wszy
 Niech nam pły - na po - ciech zdro - je! W To - bie u - fa

czno - ści był, Tak na wie - ki bę - dziesz żył.
 ży - cia znój, Tam ma - je - stat uj - rzy Twój.
 trzo - da Twa, Niech zba - wie - nie w nie - bie ma.

29. W dzień pamiątki reformacyi.

Moderato.

Pół chóru.

Fr. Schneider.

Za - cho - waj nam, Pa - nie, Two - je czy - ste

Powtórzenie w chórze.

sto - wo, broń, strzeż, Bo - że Two - je - go lu - du sam.

Pot chóru.

mf Wiedź wszy - stkich, wszy - stkich, *p* co wciem-no - sci cho - dza,

mf do zró - dła Two - jej świa - tło - sci. *f* Wskaż wszystkim Two - ja

ff Chór. wspa - nia - łość! Wy - pro - wadź wszystkich, *p* co wciem-no - sci bła - dza,

ff z no - cy gro - bo - wej wja - sny dzień. *mf* Przez Two - ja śmierć do

kró - le - stwa, o Je - zu nasz, racz przywieść nas.

30. Chorał. Warownym grodem.

M. Luter.

1. Wa - ro - wnym gro - dem jest nasz Bóg, O -
 2. My zle - go nie zdo - ła - my zmódl, Wnet
 3. Choć dja - błów pe - ło - ścią by - ły świat, Co
 4. To sło - wo nam zo - sta - wia - ły, „Bóg

1. re - zem nam i zbro - ja! On nas wy - ba - wia
 2. zgi - nać - by nam trze - ba; Lecz wal - czy za nas
 3. poł - knąć - by nas chcie - li, My nie bo - i - my
 4. za - płąć“ nie po - wie - my; Pan zna - mi jest po

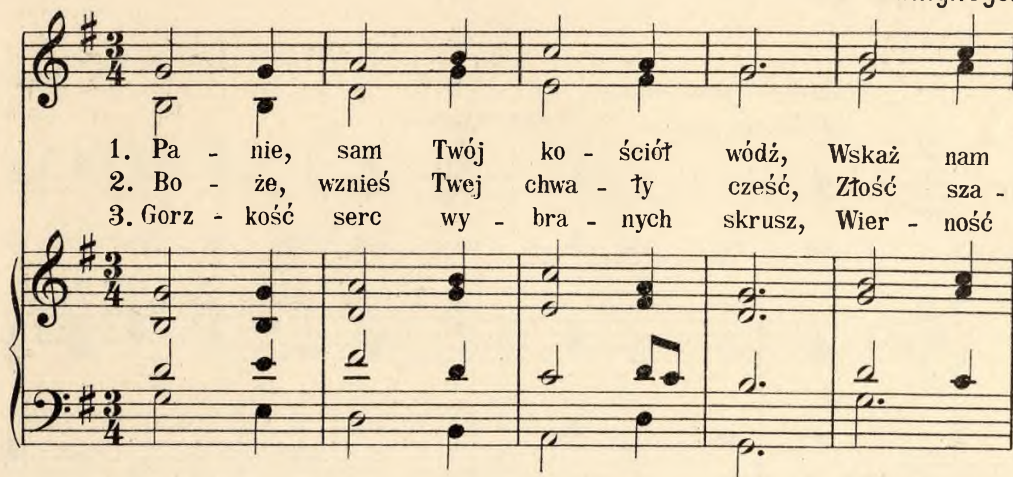
1. z wszelkich trwóg, Co nas tu nie - po - ko - ja. Sta - ry, chy - try
 2. chro - bry wódz, Co Bóg Go ze - słał z nie - ba. Kto On? py - tasz
 3. się ich zdrad, Bę - dzie - my try - umf mie - li. Ksia - że - zie - mi
 4. wszy stkie dni Z Swym Du - chem, z da - ry Swe - mi. Niech po - zba - wia

1. wróg Rad - by on nas zmógł, Moc i zło - ści rój On
 2. się, Je - zus on się zwie, Pan Bóg Sa - ba - ot, On
 3. tej Wca - tej zło - ści swej Nie po - ra - dzi nam Bo
 4. źli Żo - ny, dzie - ci, czei: Chy - tra gra - bieź ta Im

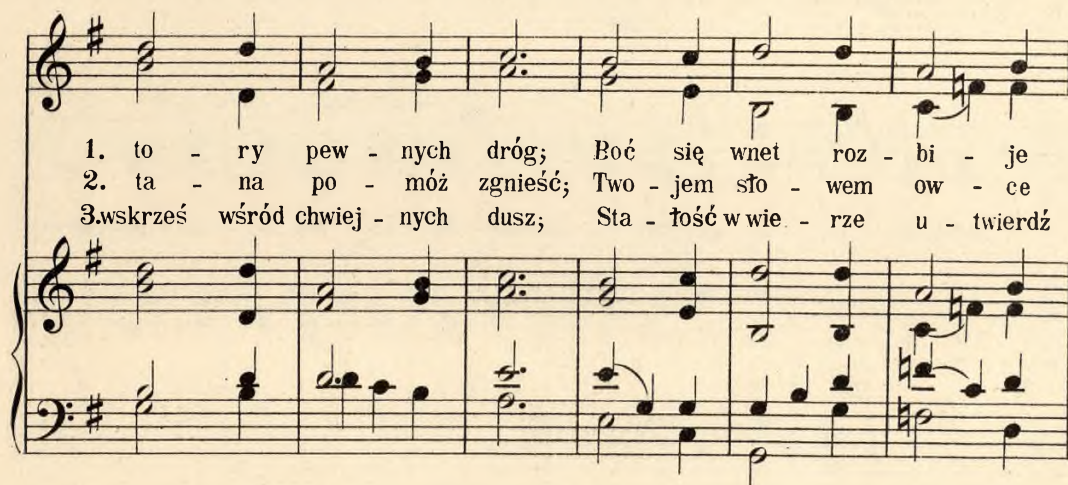
1. na nas wie - dzie w bój, Na zie - mi któż mu spro - sta?
 2. zło - go strza - ska grót, In - ne - go nie masz Bo - ga.
 3. już ska - za - ny sam I sło - wo go po - wa - li.
 4. li - che zy - ski da; Kró - le - stwo bę - dzie na - sze.

31. Pieśń reformacyjna.

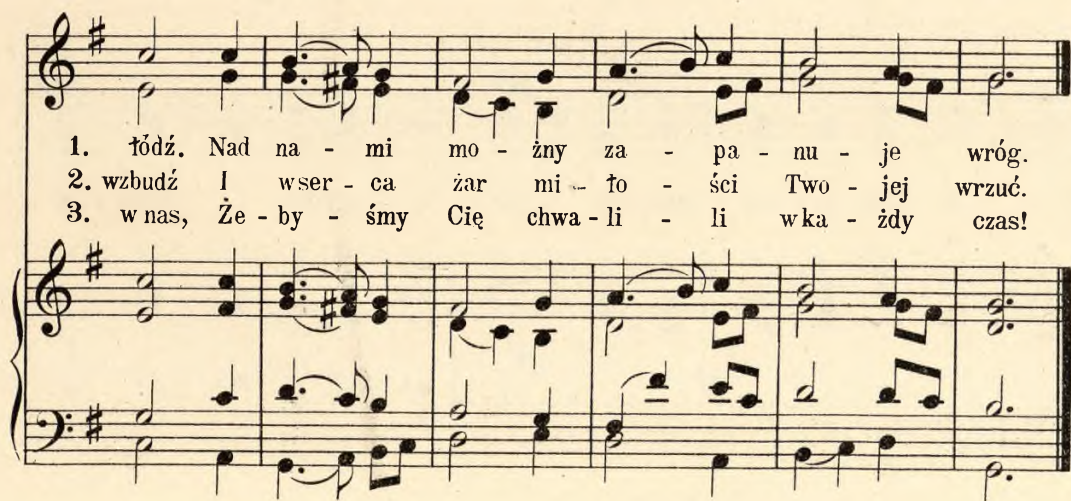
Pieśń Zwingliego.

1. Pa - nie, sam Twój ko - ściót wódz, Wskaż nam
 2. Bo - że, wznieś Twojej chwa - ły cześć, Złoć sza -
 3. Gorz - kość serc wy - bra - nych skrusz, Wier - ność

1. to - ry pew - nych dróg; Boć się wnet roz - bi - je
 2. ta - na po - móż zgnieść; Two - jem sło - wem ow - ce
 3. wskrzesz wśród chwiej - nych dusz; Sta - łość w wie - rze u - twierdź

1. tódz. Nad na - mi mo - żny za - pa - nu - je wróg.
 2. wzbudź I wser - ca żar mi - ło - ści Two - jej wrzuć.
 3. w nas, Że - by - śmy Cię chwa - li - li w ka - żdy czas!

32. W pamiątkę założenia kościoła.

albo na dzień poświęcenia szkoły.

Andante maestoso.

Fr. Silcher.

Je - ho - wa! Je - ho - wa! Niech bę - dzie To - bie

chwa - ła, po - tę - ga, moc i cześć, Je - ho - wa! Je - ho - wa! Niech

bę - dzie To - bie chwa - ła, po - tę - ga, moc i cześć, po -

te - ga, moc i cześć. A - men. A - men. *Fine.*

Moderato.

Aż kie-dyś Twe - go sło - wa moc świat wszy-stek pchnie w znisz-cze-nia

noc, Do - tąd w naszych sie - niach niech: Świę - ty, Świę - ty, Świę - ty, brzmi

w pie - niach. Aż kie - dyś Twe - go sło - wa moc światwszystek

pchniewzniszczenia noc, Do-tąd w na - szych sieniachniech:Świę - ty, Świę - ty,

Świę - ty, brzmi w pie - niach. Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja!

D. C. al Fine.

33. Litania na dzień pokutny.

Nie zbyt powoli.

Ksiądz: Wieczny Boże!

Ks. Panie, Panie!

Wieczny Boże!

Chór: Ach zmi-łuj się! Ach zmi-łuj się! Ach zmi-łuj

Panie pomocniku i pocieszycielu!

Ach, myśmy grzeszni!

się! Zmi-łuj się nad na-mi. Prze-puść nam, Pa-nie

Aleśmy z Tobą pojednani.

Bo-że nasz, Po-móż nam, Pa-nie Bo-że nasz!

Od błędów i wiecznej śmierci!

Gdy nikt ratować nie może

U - cho - waj nas, Pa - nie Bo - że! Ra - tuj Ty, Pa - nie Bo - że!

My grzesznicy Cię prosimy

Racz nas wys - łu - chać, Pa - nie Bo - że, Oj - cie nasz.

Racz bronić kościoła Twego a modlitwy
nasze z łaski wysłuchać!

O Jezu Chryste, Synu Boży!

U - słysz nas, Pa - nie Bo - że nasz! Zmi - łoś się nad na - mi!

O Baranku Boży, który gładzisz
grzechy świata!

O Baranku Boży, który gładzisz grze-
chy świata!

Zmi-łuj się nad na mi Zmi-łuj się nad na - mi!

O Baranku Boży, który gładzisz
grzechy świata!

Panie, Panie,

Wieczny Boże!

Daj nam swój świę - ty po - kój! Wy - słu - chaj nas! Ach zmi - łuj

Panie, Panie!

Wieczny Boże!

się! Ach zmi - łuj się! Zmi - łuj się nad na - mi A - men.

34. Serce czyste stwórz we mnie. o Boże!

Powoli i poważnie. Ps. 51, 12.

Ser - ce czy - ste stwórz we mnie, o Bo - że, a

du - cha Swe - go od - nów w wnętr - zo - - ściach mo - ich. A

A du - cha pra - we - go, a du - cha pra - we - go, *mf*

du - cha pra - - we - go, *mf* a du - cha pra - we - go, du - cha *mf*

f od - nów, du - cha *f* od - nów we wnętr - zo - - ściach mych. *f*

Powtórzenie pół chórem.

p *cresc.* *f*

Nie od-rzuć mnie od twarzy Twojej, a Du - cha świę -

p *cresc.* *f*

rit.

te - go nie od - bie - raj o - de - - mnie.

rit.

Spokojnie. *p*

Przy-wróć mi ra-dość zba - wie - - nia me - go, do-bro -

p

f

wol - nym du - chem po - de - przyj mnie, po - de - przyj mnie.

f

35. Modlitwa.

Powoli.

J. Gáll

1. Bo - że! wy-słu-chaj nas, Bo - że, Pły - nie ku To - bie, o
2. Bo - że! wy-słu-chaj nas, Bo - że Po-krze-pśród pra-cy i

Pa - nie, głos nasz w nie-bio-sów ot - chła - nie, o grzechów prosząc zma-
tru - dów ser-ca zbiedzo-nych tu lu - dów; niech go-dne bę-dą Twych

za - nie, Nie-chaj nas sza-tan nie zmo - że, Ty brón nas, Bo - że!
cu-dów; o - to pro - sim Cię w po - ko - rze, u-słysz nas, Bo - że!
(Karol Brzozowski.)

36. Chorał: Zgrzeszyłem, Boże!

Bracia czeszy.

1. Zgrze-szy - łem, Bo - że! lecz ży - wo za - łu - je
2. Spraw we mnie, pro szę, sam du - cha no - we - go;
3. O wiem, żeć mi - ły To - bie żal za grze - chy,

1. I się po le - pszyć świę - cie o - bie - cu - je; Racz mi bie -
2. Du - cha, któ - ry się trzy - ma to - ru Twe - go; Bło - go - sław,
3. Ta - kim to ser - com u - dzie - lasz po - cie - chy; Du - szom pra -

1. dne - mu od - pu - ścić me grze - chy, Do - dać po - cie - chy!
2. wzmo - c - nij me u - si - ło - wa - nie, To - bie żyć, Pa - nie!
3. gną - cym Two - jej ła - ski, Pa - nie, Dasz zmi - ło - wa - nie!

37. Wedrowcze, wróć do Ojca, wróć!

Z uczuciem.

Mozart.

p

1. Wę - drow - cze, wróć do Oj - ca, wróć! Już na - grze -
 2. Do Oj - ca wróć, boś pe - łe - ran! A On - zli -
 3. O wróć, twe ser - ce Je - mu daj! I du - sze

1. szy - łoś dość! ———— Od po - kus świa - ta ser - ce
 2. tu - je się, ———— Ten sa - ma - ry - tan, nie - bios
 3. z nie - bem zwiąż, ———— U Oj - ca znajdziesz bło - gi

p *rit.*

1. zwróć, Bo wnim pa - nu - je złość. Do Oj - ca wróć!
 2. Pan U - zdro - wi pe - wnie Cię. Do Oj - ca wróć!
 3. raj I wie - czny po - kój wciąż. Do Oj - ca wróć!

p *rit.*

W dzień konfirmacyi lub ślubu.

38. Ty poddaj się Panu.

(Ps. 37, 7.)

G.

Śpiewnie.

Ty pod - daj się Pa - nu, a ko - chaj się

w Nim, a ko - - chaj się w Nim, ty pod - daj się Pa - nu, a

ko - chaj się w Nim, ty pod - daj się Pa - nu, a ko - chaj się

cresc. *f*

mf

w Nim. Dać to - bie wszystko, cze - go ser - ce chce,

mf

f *mf* *p*

Dać to - bie wszystko, czego ser - ce chce. Ty pod - daj się

f *mf* *p*

pp *rit.*

Pa - nu, a ko - chaj się w Nim. (Tłum. ks. Stonawski.)

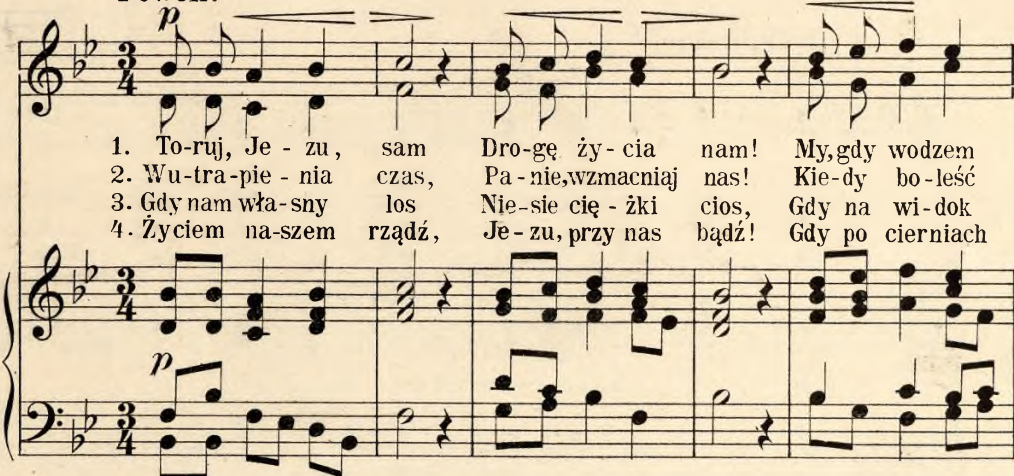
pp

39. Toruj, Jezu, sam.

Adam Drese.
(1398.)

Powoli.

p

1. To-ruj, Je - zu, sam Dro-gę ży - cia nam! My, gdy wodzem
2. Wu-tra-pie - nia czas, Pa - nie, wzmacniaj nas! Kie - dy bo - leść
3. Gdy nam wła - sny los Nie - sie cię - żki cios, Gdy na wi - dok
4. Życiem na - szem rządź, Je - zu, przy nas bądź! Gdy po cierniach

p

1. Cię uj - rzy - - my, Śla - dem Two - im po - dą - ży - - my;
2. ser - ce tar - - ga Niech w niem nie po - wsta - nie skar - ga:
3. bra - tniej do - - li Ser - ce w głę - bi nas za - bo - li;
4. bę - dzien kro - - czyć, Racz o - pie - ką nas o - to - czyć.

pp *rit.*

1. Wskaż do nie - ba bram Wąz - ką ścieżkę nam. Wąz - ką ścieżkę nam.
2. Wszak przez krzyż i znój Tor pro - wa - dzi Twój Tor pro - wa - dzi Twój.
3. Wskaż nam naszych łez O - sta - te - czny kres! O - sta - te - czny kres.
4. Po u - pły - wie dni O - twórz nie - bios drzwi. O - twórz nie - bios drzwi.
(Hr. Zinzendorf.)

40. Za ręce bierz mię, Panie.

Umiarkowanie.

Fr. Silcher.
(1789-1860.)

p

1. Za rę - ce bierz mię, Pa - nie, sam pro - wadź
 2. Po - sil - że mi - ło - sier - nie to ser - ce
 3. A choć - bym Two - jej mo - cy nie u - czuł

p

Man. Ped.

p

1. mię, Bym wiecz - nie w bło - gim sta - nie wy sła - wiał
 2. mdle; Niech w złem i w do - brem wier - nie za - cho - wa
 3. raz, Ty wie - dziesz i wśród no - cy do ce - lu

p

Man. Ped.

mf *f*

1. Cię, Ni kro - ku ja bez Cie - bie nie mo - gę
 2. się. Niech spocz - nie dzie - cię iwo - je u Two - ich
 3. nas. Za rę - ce bierz mię, Pa - nie, sam pro - wadź

mf *f*

Man. Ped.

1. iść, Sam wesprzyj mo - ją no - gę, Swe sło - wo ziść!
 2. nóg; O - każ - że mi - łość Swo - ją, Tyś jest mój Bóg!
 3. mię, Bym wiecznie w bło-gim sta - nie wy - sła - wiał Cię!

Man. *Ped.*

41. Wszechmocny Boże i Panie nasz!

D. Bortniański.

Powoli. *pp*

1.-2. Wszechmocny Bo - - że i Pa - nie nasz!

pp

1. Bła - gam Cie - bie, wy - lej na nas bło - go -
 2. Wspie raj sła - bych, by - śmy w sła - dy Two - je

f

sła - wieństw zdro - je. } 1. 2. Wszech-moc-ny Bo - - -
wstę - po - wa - li. }

ze i Pa - nie nasz! Ła - ska - wie spoj - rzyj na
Wy - słu - chaj bła - gań i

nas, o - każ Swe zmi - ło - wa - nie.
próśb, strzeż nas na wie - ki. A - - men.

42. Nie opuść mnie.

Fr. Abt.
(1819.)

Trochę powoli.

1. Nie o - puść mnie, bo mo - dę się do Cie-bie, A o - czy
 2. Nie o - puść mnie! gdy za mną trwoga go-ni, To no - we
 3. Nie o - puść mnie, bym wszy-stko zno-sił Pa-nie, A wkoń-cu,

1. Cie szu-ka - ją tam na nie - bie! Nie od-mów mi po -
 2. mi wi-do-ki niech od - sło - ni Mo-cna Twa dłoń, a
 3. gdy mój wie-czór już na - sta - nie, Ty o mnie miej, ach

1. mo - cy Swej w po-trze-bie!)
 2. ła - ska Twamnie bro-ni. Nie o - puść mnie, nie o - puść mnie!
 3. Bo - że mój, sta - ra-nie!

(Tłum. ks. J. Stonawski.)

43. Błogosław im.

Ch. Schnyder.

Powoli.

Bło - go - sław im, bło - go - sław im! Do Cie - bie nie - bios Pa - nie, Wzno.
Po - ma - gaj im, po - ma - gaj im! Wcierpie - niu, wcieżkim bo - ju, I

si - my na - sze kor - ne dziś bła - ga - nie: *Pa - rze sto - ją - cej przed oł -
niech szu - ka - ja w sło - wie Twem po - ko - ju. Aż doj - dą ce - lu tam wkró -

ta - rzem Twym: Bło - go - sław im, bło - go - sław im, bło - go - sław im!
le - stwie Twem: Po - ma - gaj im, po - ma - gaj im, po - ma - gaj im!

* albo Działkom stojącym.

A. H. 1.

44. Kiedy ranne wstają zorze.

Umiarkowanie.

Teofil Kiewicz.

p

1. Kie - dy ran - ne wsta - ją zo - rze, To - bie zie - mia,
 2. Czło-wiek, zaś któ - ry bez mia - ry Ob - sy - pa - ny
 3. Le - dwie o - czy prze-trzeć zdo - łam, Wnet do me - go
 4. Wie - lu śmier - ci snem u - pa - dli, Co się wczó - raj

f

1. To - bie mo - rze, To - bie śpie - wa ży - wiół wszel - ki:
 2. Twe - mi da - ry, Coś go stwo - rzył i o - ca - lił,
 3. Pa - na wo - łam, My - śli me do Nie - go wzno - szę
 4. spać po - kła - dli, My się je - szcze o - bu - dzi - li.

1. Bądź po - chwa - lon, Bo - że wiel - ki! To - bie śpie - wa
 2. Cze - muż - by Cię on nie chwa - lił? Coś go stwo - rzył
 3. J o Je - go po - moc pro - szę. My - śli - me do
 4. By - śmy, Bo - że, Cię chwa - li - li. My się je - szcze

1. ży - wioł wszel - ki: Bądź po - chwa - lon, Bo - że wiel - ki!
 2. i o - ca - lił Cze - muž - by Cię on nie chwa - lił?
 3. Nie - go wzno - szę I o je - go po - moc pro - szę.
 4. o - bu - dzi - li, Bys - my, Bo - że, Cię chwa - li - li.

(Fr. Karpiński.)

45. Pieśń wieczorna.

Umiarkowanie.

Rink.

1. Śpią już po - la, ga - je, Ptak spi w cie - niu drzew:
 2. Je - zu, me ko - cha - nie, Roz - szerz skrzy - dła Twe;
 3. O chroń, wiecz - ny Bo - że, Wszy - stkich blis - kich mych;
 4. Je - źli tra - fia wi - na, Żem dziś czy - nił źle,
 5. Wszystkim daj na zie - mi świę - ty po - kój Twój;

1. Du - sza mo - ja wsta - je, Bo - gu nu - ci śpiew.
 2. Przy - tul, o - grzej, Pa - nie, Od - pędz wszy - stko złe.
 3. Niech ich nic nie trwo - ży Chroń od, przy - gód złych!
 4. Przez krew Twe - go Sy - na, Od - puść grze - chy me.
 5. Z po - ku - sa - mi złe - mi Niech zwy - cię - żą bój!

(B. Kotula.)

46. Czekaj, duszo moja.

(Hebr. 10. 23.)

C. Malan.
(1827.)

Trochę zwawo.

p

1-3. Cze-kaj, du - szo mo - ja, w po - kor - nej czci! Zby - tnia za - łość

Pojedyncze głosy

mf

1-3. two - ja, Pan po - mo - że ci! 1. Wnet zniknie cień, I na - sta - nie dzień,
2. Po - tę - żny król, Gdy największy ból,
3. On grzechy twe Wziął na cia - ło swe,

mf cresc. *f* Chór powtarza. Chór. *mf*

1. Słoń - ce znów za - świe - ci, Tyl - ko u - wierz weń! Z u - ci - sków toni i
2. Wnę - dzy cię u - ko - i, Wy - rwie z ciężkich dół. W wiecznej mi - ło - ści
3. I na drze - wo za niósł Nie - pra - wo - ści wsze. Zbu - rzo - ne pie - kło,

cresc. *f*

1. i - mnó-stwa trwóg Pew-nie cię o - bro - ni twój wier - ny Bóg!
 2. wie - le ci dróg Wska - że do ra - do - ści twój wier - ny Bóg!
 3. zni - szczo - ny wróg! Wszy-stko Mu u - le - gło. Twój wier - ny Bóg!

(Thum. ks. Jan. Stonawski.)

47. Zaufaj Jemu.

Umiarkowanie.

(1670.)

p

1. U - kój twe ser - ce, trwaj w uf - no - ści W Pa - nu Stwór - cy
 2. Gdy wier - nych serc po - mię - dzy swy - mi Nie masz, nikt już
 3. On sły - szy wszy - stkie twe wzdy - cha - nia, Ser - ca twe - go
 4. I bie - da cie - bie nie - przy - gnie - cie, Z Bogiem prze - zwy -

p

1. zie - mi, nie - ba,
 2. przy twym bo - ku,
 3. skry - te skar - gi,
 4. cię - żyż wro - ga;

W Pa - nu spo - czy - wa zdroj ra -
 Pan naj - wier - niej - szy ci na
 Przed nim się du - sza twa od -
 Choć wszy - stko prze - ciw to - bie

1. do - sci, On da po - wsze - dnie - go chle - ba, -
 2. zie - mi, On twe do - bro ma na o - ku,
 3. sła - nia, cho - ciał mil - cza two - je war - gi,
 4. w świe - cie, skoń - czy się ta wal - ka sro - ga,

1. On słoń - cem na twem ży - cia nie - bie, On sam ra -
 2. On wie naj - le piej, co cię ko - le, On ko - i
 3. On nie - da - le - ko, bli - sko cie - bie, On bie - dnych
 4. Kie - dy naj - wię - ksza bo - leść du - cha, Pan Bóg Twój

1. tu - je cię wpo - trze - bie.
 2. wpo - rę two - je bo - le.
 3. we - sprze sam wpo - trze - bie. 1-4. Za - u - faj Je - mu!
 4. pe - wnie cię wy - słu - cha. (B. Kotula.)

48. Pójdź do Jezusa.

G. F. Root
Angielska melodia.

Z życiem.

1. Pójdź, do Je - zu - sa, dziś je - szcze czas!
 2. Pójdź, o me dzie - cię, u - śłu - czać chcesz!
 3. Wierz tyl - ko sil - nie, Pan przy - mie cię!

U - słysz głos Je - go, nie bądź jak głaz! Wszak On tak bar - dzo
 Daj Mu swe ser - ce, wser - cu Go miej! Pew - ną przy - sta - nią
 Czy - liż nie czu - jesz, jak zbli - ża się? Zmi - ło - ścią o - trze

mi - łu - je nas, Wo - ła tak słod - ko: „Pójdź!”
 On du - szy twej; Wicę doni bez zwło - ki pójdź!
 twej skru - chy łzę. Pójdź grzesz - ny cze - cze, pójdź!

Chór.

f

1-3. Uj - rzym wi - dok pię - kny ja - ko cud,

Gdy rzu - ciw - szy grze-chu złość i brud, Wkro-czy - my wresz-cie

wnie - bie - ski gród, Je - zu, przy-cho - dź już!

Tłum. Kajetanowicz.)

49. O Zbawco świata, Ojczy nasz.

(Ps. 23, 2.)

B. Bradbury.

Angielska melodia.

Nabożnie.

p

1. O Zbaw - co świa - ta, Oj - cze nasz, Co
 2. Ty o - świeć świa - tłem dro - gi me, Bym

dzie - ci Swych pra - gnie - nia znasz. Ty wser - ce me po -
 u - miał wży - ciu po - znać złe. Jam dzie - łem Twem, włas -

cie - chę wlej, I daj zba - wie - nie du - szy mej.
 no - ścią Twą, Ty, Pa - nie, rządź i kie - ruj mną.

f

O Ty! kto - re - go Stwór - ca dał, A -
Rac - by wspie - rać, Pa - nie każ - dy krok, Niech

f

że - by świat zba - wie - nie miał, Wpo - ko - rze, Chry - ste,
na Cię pa - trzy wciąż mój wzrok, A wte - dy ja, gdy

bła - gam Cię, U - mo - cnij wno - cie ser - ce me.
ka - żesz mi, Spo - koj - nie skoń - czę ży - cia dni.

50. Dusza moja utrudzona.

J.J. Nägeli.
(1773 - 1836.)

Powoli i łagodnie.

1. Du - sza mo - ja u - tru - dzo - na do oj -
2. W mej oj - czy - źnie po - kój bło - gi woj - nę
3. W mej oj - czy - źnie ra - dość czy - sta, chcę tam

czy - zny pra - gnie iść. Wró - cić się do nie - bios
sro - gą zbro - i świat — Spieszyć chcę w nie - biań - skie
wie - cznie czy - stym być! Chcę zo - ba - - czyć Zbaw - cę.

to - - na, do ra - do - - ści wie - cznej
pro - - gi, gdzie nie zwię - - - dnie ży - cia
Chry - - sta, w Je - go pań - - - stwie wie - cznie

p cresc. - - - - -

wnijsć.
kwiat. } 1-3. Do oj - czy - zny, ach, z ob - czy - zny, do oj -
żyć.

p

f *p* *pp* *trochę wolniej*

czy - zny śpie - szyc chcą, już śpie - szyc chcą, już śpie - szyc

mf *p* *pp*

Origin.

Tempo I. *mp* *pp* *rit.*

chcę, do oj - - czy - zny, do oj - - czy - zny.

mp *pp* *rit.*

51. Gdzież duszy ojczyzna?

H. Bishop.
(1826.)

Powoli.

p

1. Gdzież du - szy oj - - czy - zna, jej po - kój, jej
2. O - - puść - że tę zie - mię, do nie - ba się
3. Jak bło - go w po - ko - ju u Pa - na tam

raj? Gdzież ży - czeń, na - dzie - i speł - nio - nych jest
wzbij, Do cu - - dnej oj - czy - zny już ser - ce twe
być, Gdzie śmier - ci, też nie - masz, jak bło - go z Nim

mf

kraj? Nie mo - że przy - tuł - ku pew - ne - go dać
ślij! Twej du - szy oj - - czy - zna tam, gdzie Bo - ski
żyć, Tam har - fy a - nio - łów nie - bie - skich w głoś

mf

f

świat, Boć peł - no tu grze - chów i po - kus i
tron - Je - ru - za - lem wie - czne u nie - bie - skich
brzmia A du - sze przy - wi - tać go - - to - we już

p *cresc.*

zrad. Nie, nie, nie, nie! to za - den kłam! Me
stron! Tam jest, tam jest nie - bies - ki kraj, Spo -
sa. Bło - gi, bło - gi po - kój jest tam - Na

p *cresc.*

f *zwolnić*

du - szy oj - - czy - zna tam u nie - bios bram!
czyn - kiem jest du - szy, ser - ca me - go raj!
to - nie Twem, Zbaw - co, po - cie - szaj mie sam!

(B. Kotula.)

52. Ach jaki ciężki życia los.

Powoli i smętnie.

K. K.

p

1. Ach ja - ki cięż - - ki ży - cia
2. Jak trud - no roz - - stać z ży - ciem
3. Ach cięż - ko um - - rzeć, cięż - ko

f

los, Gdy mi - tych tra - fił śmier - ci cios. U - cisz twój
się, Gdy two - i bli - scy pła - cza cię. U - cisz twój
żyć, Bo ser - ce nie chce ci - cho być; Więc u - cisz,

f

żał i ser - ce twe, Bo wiesz, że Bóg tak — chce.
żał i ser - ce twe, Niech bę - dzie, jak Bóg — chce.
u - cisz ser - ce twe, Niech bę - dzie, jak Bog — chce.
(B. Kotula.)

53. Smuć się, smuć!

J. Reichardt.

Powoli.

p

1. Smuć się, smuć się, smuć! nad smu-cą - cy - mi smuć!
2. Za - nuć dziś nad za - ło - sny - mi za - lu pieśń!

*mf**p dolce*

Nie smuć się nad zmar - - - łym, Boć on w po - ko - - ju;
Nie nad u - tra - co - - - nym! On ży - je wie - - cznie!

my w łzach to - nie - - - my, my w łzach to - nie - - - my.
my u - mrzeć mu - - - sim, my u - mrzeć mu - - - sim!

pp

54. Nad grobem.

Powoli i poważnie.

E. Kloss.

pp

Tu po - kój jest w do - le I wie - czny cień, Gdzie
 W ży - wo - ta roz - ter - ce Nam i - da dni, Tu

pp

koń - cza się bo - le I ży - cia dzień. Kto świa - tem się stru - dzi I
 sto - i już ser - ce I wiecz - nie śni. A nie - chaj tam w gó - rze Wiatr

f

p

dim.

spo - czał już, Tu go nie o - bu - dzi Blask ran - nych zórz.
 bu - rzy, dmie, Tu śpią - cy o bu - rze Nie tro - szczy się!

(Jan Kubisz.)

55. Modlitwa za naród.

Majestatycznie.

mf

O, Bo-że! u - słysz głos proś-by na - szej, Któ - ry za
 Wprzbytkach na szych, Pa - nie, niech zno - wu Głos słod-ki
 Po - ślij nam we - dług my - śli Swej lu - dzi, Du - cha Swo-

mf

na - ród za - no - sim swój! Przywróć nam je - szcze te zło - te
 Two-ich roz-brzmiewa praw. Daj wszędzie przy - stęp Two - je - mu
 je - go wna - ro - dzie wzbudź! Wia - ra i pra - ca serc nam nie

cza - sy, Gdy łask Twych ja - snych nam pły - nał zdroj!
 sło - wu, Przez wia - rę ła - skę zba - wie - nie spraw!
 stru - dzi, Lecz ma - ło - wier - nych swa - wo - lę skróć!

A. Ht. 1.

Ach, Pa - nie świę - ty, na - ród nasz mi - ły Praw-dę Twą
 My tych po - tom - ki, co po - ło - ży - li, Ży - cie i
 Pow - stań i za - wstydz nie - wiernych, Pa - nie, A iza - wych

ska - ził w u - pad - ku swym, Zbłą - dził od Cie - bie, stra - cił swe
 mie - nie za praw - dę Twą I za tem jed - nem tyl - ko tę -
 mo - dłów na - szych wskrzesz siew: A w te - dy lud nasz ze snu po -

si - ły, O, wróć się k'nie - mu, miej li - tość z nim!
 skni - li, By i swej dzia - twie za - cho - wać ją.
 wsta - nie, Pieśń Twą i no - wy za - nu - ci śpiew!

Ks. K. Kulisz.

56. Modlitwa za Cesarza.

Nabożnie.

p

Twe dzie - ci się zbli - ża - ją do Cie - bie Bo - że

f

nasz, I chwa - ły, dzie - ki da - ją, Ty szcze - rość душ swych

Solo.
p

znasz, Ty szcze - rość душ swych znasz. Niech o - ko Twoje każdy

krok Ce-sa-rza strze-że nam dro-gie-go, Ty z łas-ki

Swej nań moc do-bre-go zlej jeszcze przez nie je-den

ritard. rok, zlej jeszcze przez nie je-den rok. **Chór.** *ff* Wys-tu-chaj

Kró - lu kró - lów nas, a strzeż Ce - sa - rza nam dro

gie - go, zdarz szczęściem, chroń od wszego zle-go! Fran - ci - szek Jó-zef

niech ży - je nam! Fran - ci - szek Jó-zef na każ-dy czas!

57. Hymn ludu.

Józef Haydn.

f

Bo - że wspie - raj, Bo - że o - chroń Nam Ce -
 O - bo - wiaż - kom swo - im wier - ni, Strzeż - my
 Lu - du pil - nej pra - cy zbio - ry Niech o -
 Spół - ność, jed - ność po - wo - ła - nia Niech prze -

sa - rza i nasz kraj! Tar - cza wia - ry rzą - dy
 pil - nie świę - tych praw, Wich - o - bro - nie niech się
 sła - nia zbroj - na moc; Nie - chaj kwit - ną du - cha
 ni - ka wszy - stek lud, Bo zła - czo - nych sił dzia -

p

o - słoń, Pań - stwu Je - go si - łą daj! Broń - my
 speł - ni Po - wo - ła - nie do enych spraw. Pom - ni,
 two - ry, Niech roz - pę - dza świa - tło noc. Au - stryi
 ła - nia Zdol - ne prze - módz wszel - ki trud. Dą - żąc

p

cresc.

przod - ków Je - go ko - ron, Zwróć - my
 jak - to skroń żoł - nie - rza Świet - nie
 Bo - że daj wsła - wie - nie, Na szczyt
 spo - łem ku ce - lo - wi, Chciej - my

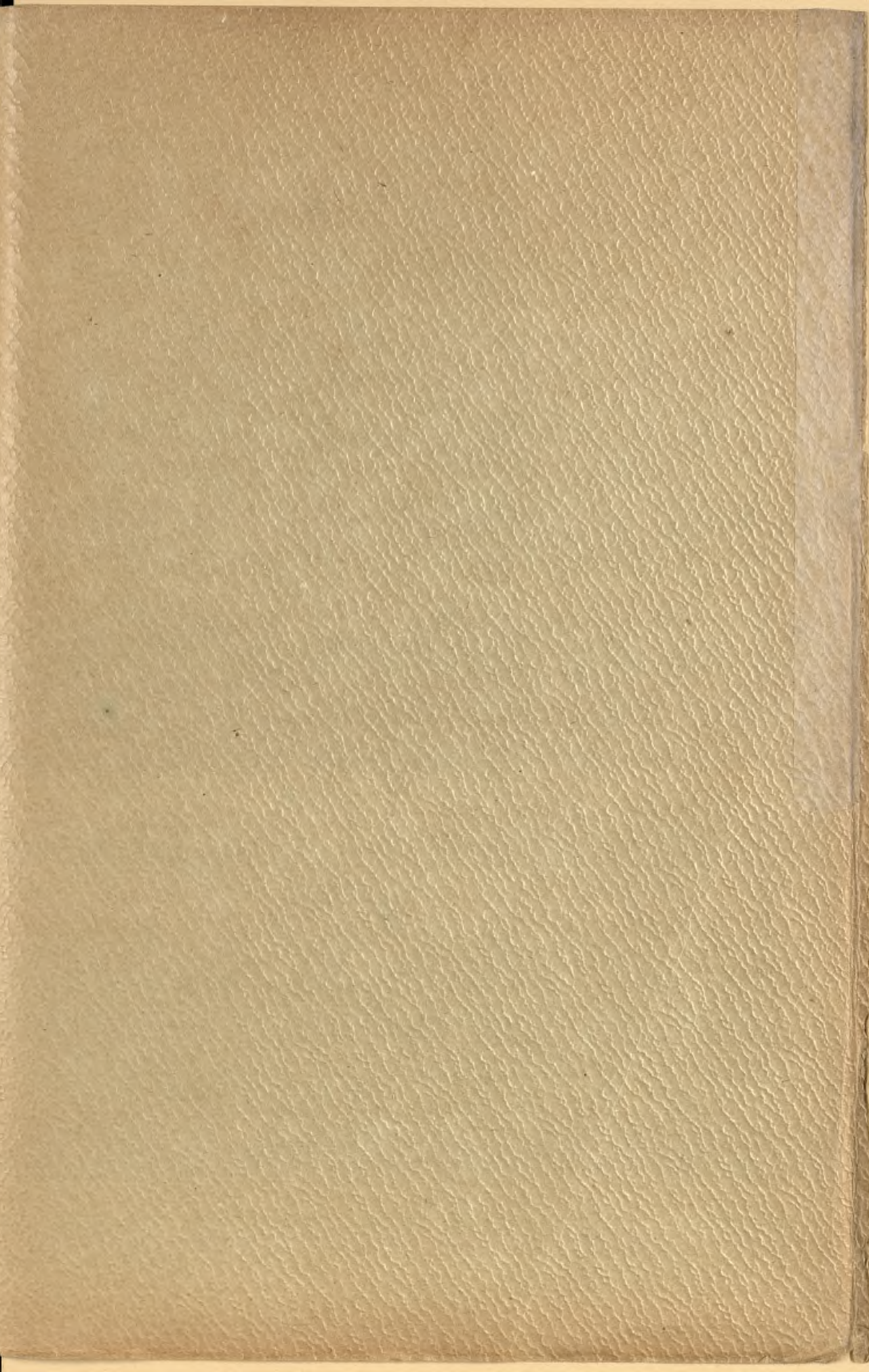
cresc.

f

wszel - ki wro - ga cios: Bo z Habs - bur - gów tro - nem
 zdo - bi lau - ru krzew, Nieś - my chę - nie za Ce -
 chwa - ły racz ją wzniesić, Słoń - ca Twe - go skłoń pro -
 brat - nie si - ły złać: Szczęść Mo - nar - sze, szczęść kra -

f

zła - czon Jest na wie - ki Au - stryji los.
 sa - rza, Za Oj - czy - znę mie - nie, krew!
 mie - nie Ku jej szczę - ściu, na jej cześć!
 jo - wi: Au - stryja bę - dzie wie - cznie stać!

TL 6458 II